Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN RICHARD DE LA TOUR
15 päivänä heinäkuuta 2021 [1]

Asia C-408/20 P

Danilo Poggiolini
vastaan

Euroopan parlamentti

Muutoksenhaku – Euroopan parlamentin jäsenen yhtenäinen asema – Italialaisesta vaalipiiristä valittu Euroopan parlamentin jäsen – Eläkeoikeuksien muuttaminen Euroopan parlamentin toimesta – Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskeva väite – Pitkiin etäisyyksiin perustuva määräaika – E-Curian käyttö – Kannekelpoinen toimi – Käsite – Sitovat oikeusvaikutukset – Kanteen tarkistamista koskeva kirjelmä – Tutkittavaksi ottaminen

I Johdanto

1. Danilo Poggiolini vaatii valituksellaan kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2020 antaman määräyksen Falqui ja Poggiolini v. parlamentti, [2] jolla mainittu tuomioistuin jätti sen vuoksi tutkimatta, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, hänen kanteensa, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, mainitun parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön (unité Rémunération et droits sociaux des députés) päällikön 11.4.2019 laatima ilmoitus [3] valittajan nauttiman eläkkeen määrän mukauttamisesta Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatin (parlamentin edustajainhuoneen puhemiehistö, Italia) päätöksen nro 14/2018 [4] tultua voimaan 1.1.2019.

1 Alkuperäinen kieli: ranska.

2 T-347/19 ja T-348/19, ei julkaistu, EU:T:2020:303; jäljempänä valituksenalainen määräys.

3 Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 16 kohta.

4 Jäljempänä päätös nro 14/2018.

2. Tästä useille Euroopan parlamentin entisille jäsenille tai heidän oikeudenomistajilleen osoitetusta ilmoituksesta on nostettu useita kanteita, jotka unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt tutkimatta sillä perusteella, että niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. Unionin tuomioistuimelle on tehty valituksia näistä ratkaisuista, jotka on annettu samana päivänä analogisin muotoiluin. [5]

3. Unionin tuomioistuimen on siten lausuttava edellytyksistä, joiden täyttyessä on mahdollista nostaa kanteita parlamentin päätöksistä, jotka koskevat sen entisten jäsenten eläkkeiden tarkistamista ja jotka on tehty sellaisessa hallinnollisessa menettelyssä, johon ei sovelleta erityistä säännöstöä.

4. Käsiteltävään valitukseen ja asiassa C-431/20 P tehtyyn valitukseen, joita unionin tuomioistuin on päättänyt käsitellä yhdessä, perustuvan päättelyn keskeinen osa koskee SEUT 263 artiklassa tarkoitettua käsitettä ”kannekelpoinen toimi”. [6]

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestys

5. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen [7] 56 a artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Oikeudenkäyntiasiakirjat on jätettävä ja niiden tiedoksiannot toimitettava e-Curialla, tämän kuitenkaan rajoittamatta 57 artiklan 2 kohdan, 72 artiklan 4 kohdan, 80 artiklan 1 kohdan, 105 artiklan 1 ja 2 kohdan, 147 artiklan 6 kohdan, 148 artiklan 9 kohdan sekä 178 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista niissä mainituissa tapauksissa[[8]].”

6. Mainitun työjärjestyksen 60 artiklassa täsmennetään seuraavaa:

”Oikeudenkäynnissä noudatettavia määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä”.

7. Saman työjärjestyksen 81 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Vastaajan on toimitettava vastinekirjelmä kahden kuukauden kuluessa kanteen tiedoksi antamisesta. – –”

[5] Käsiteltävän valituksen ohella on parhaillaan vireillä 20:n Euroopan parlamentin entisen jäsenen tai heidän oikeudenomistajiensa tekemää valitusta (asia Tognoli ym. v. parlamentti (C-431/20 P)). Muita valituksia on vireillä asioissa Coppo Gavazzi ym. parlamentti (C-725/20 P) ja Santini ym. v. parlamentti (C-198/21 P), joissa on kyse 11.4.2019 ja 8.5.2019 päivätyistä identtisistä ilmoituksista. Mainitut valitukset on tehty 15.10.2020 annetusta tuomiosta Coppo Gavazzi ym. v. parlamentti (T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ja T-465/19, EU:T:2020:494) ja 10.2.2021 annetusta tuomiosta Santini ym. v. parlamentti (T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ja T-385/19, ei julkaistu, EU:T:2021:78). Näiden menettelyjen kirjallinen vaihe on käynnissä.

[6] Käsite on käsiteltävän valituksen toisen valitusperusteen ja asiassa C-431/20 P tehdyn valituksen ensimmäisen valitusperusteen kohteena. Näitä kahta asiaa koskeva tarkasteluni esitetään identtisin sanamuodoin.

[7] Saatavana internetosoitteessa https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/tra-doc-fi-div-T-0000-2018-201810296-05_04.pdf.

[8] Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 1 artiklan 2 kohdan k alakohdan muukaan ”e-Curialla tarkoitetaan Euroopan unionin tuomioistuimen tietokonesovellusta, jolla oikeudenkäyntiasiakirjat voidaan jättää ja antaa tiedoksi sähköisesti”.

8. Saman työjärjestyksen 86 artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jos toimi, jonka kumoamista vaaditaan, on korvattu tai sitä on muutettu toisella toimella, jonka kohde on sama, kantaja saa tämän uuden seikan huomioon ottamiseksi tarkistaa kannetta ennen asian käsittelyn suullisen vaiheen päättämistä tai ennen unionin yleisen tuomioistuimen päätöstä ratkaista asia ilman käsittelyn suullista vaihetta.”

9. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jos vastaaja pyytää unionin yleistä tuomioistuinta ratkaisemaan pääasian käsittelyä aloittamatta, onko kanne jätettävä tutkimatta toimivallan puuttumisen vuoksi tai muusta syystä, vastaajan on esitettävä hakemuksensa erillisellä asiakirjalla 81 artiklassa tarkoitetussa määräajassa.”

B E-Curia-päätös

10. Oikeudenkäyntiasiakirjojen jättämisestä ja tiedoksiantamisesta e-Curia-sovelluksella 11.7.2018 annetun unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen [9] 6 artiklassa todetaan seuraavaa:

”Oikeudenkäyntiasiakirjat, mukaan lukien tuomiot ja määräykset, annetaan tiedoksi e-Curiassa asianosaisten edustajille heitä koskevissa asioissa.

Edellisessä kohdassa tarkoitetuille tiedoksiantojen vastaanottajille ilmoitetaan sähköpostitse siitä, että heille on toimitettu e-Curiassa tiedoksianto.

Oikeudenkäyntiasiakirja annetaan tiedoksi sillä hetkellä, kun vastaanottaja (asianosaisen edustaja tai assistentti) pyytää saada tutustua kyseiseen asiakirjaan. Jos tällaista pyyntöä ei esitetä, asiakirja katsotaan tiedoksi annetuksi seitsemän päivän kuluttua sitä päivää seuraavasta päivästä, kun tiedoksiannosta ilmoittava sähköposti on lähetty.

_ _”

III Asian tausta

11. Asian tausta esitetään valituksenalaisen määräyksen 1–9 kohdassa, ja se voidaan tiivistää jäljempänä esitetyllä tavalla.

12. Valittaja on Italiassa valittu entinen Euroopan parlamentin jäsen. Hän saa tällä perusteella Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien säännösten perusteella myönnettävää vanhuuseläkettä.

13. Italian parlamentin edustajainhuoneen puhemiehistö päätti 12.7.2018 antamallaan päätöksellä nro 14/2018 laskea uudelleen eläkemaksuihin perustuvan järjestelmän mukaisesti edustajainhuoneen entisten jäsenten eläkkeiden määrän 31.12.2011 asti kertyneiltä edustajantoimen vuosilta. [10] Joidenkin italialaisten edustajien eläkkeen määrää alennettiin tämän perusteella 1.1.2019 alkaen.

[9] EUVL 2018, L 240, s. 72, jäljempänä e-Curia-päätös.

[10] Valituksenalaisen määräyksen 3 kohdassa täsmennetään, että päätöksen nro 14/2018 laillisuutta käsitellään parhaillaan Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputatissa (Italian parlamentin edustajainhuoneen oikeustoimikunta).

14. Euroopan parlamentti ilmoitti valittajalle tammikuun 2019 eläkelaskelmaan lisätyllä huomautuksella, että hänen eläkkeensä määrää saatetaan tarkistaa päätöksen nro 14/2018 täytäntöön panemiseksi ja että tarkistus mahdollisesti johtaa perusteettomasti maksettujen määrien takaisinperintään.

15. Valittajalle ilmoitettiin Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, mainitun parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikön päiväämättömällä ja helmikuun 2019 eläkelaskelmaan liitetyllä ilmoituksella seuraavaa:

– Euroopan parlamentin oikeudellinen yksikkö oli vahvistanut päätöksen nro 14/2018 automaattisen sovellettavuuden valittajan asemaan

– heti kun Euroopan parlamentti on saanut edustajainhuoneelta (Camera dei deputati, Italia) tarvittavat tiedot, se ilmoittaa valittajalle tämän eläkeoikeuden uudesta vahvistuksesta ja perii takaisin mahdollisen eron 12 tulevana kuukautena, ja

– valittajan eläkeoikeuden lopullisesta vahvistamisesta päätetään muodollisella toimella, josta on mahdollista valittaa Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19.5. ja 9.7.2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen [11] 72 artiklan perusteella tai nostaa SEUT 263 artiklaan perustuva kumoamiskanne.

16. Mainittu yksikön päällikkö ilmoitti 11.4.2019 päiväämällään ilmoituksella [12] valittajalle helmikuun 2019 ilmoituksessaan tekemänsä ilmoituksen mukaisesti seuraavaa:

– valittajan eläkkeen määrää mukautetaan niin, että siitä vähennettäisiin määrä, jolla vastaavia Italiassa entisille edustajainhuoneen jäsenille maksettavia eläkkeitä oli vähennetty päätöksen nro 14/2018 mukaisesti huhtikuusta 2019 alkaen ja taannehtivasti 1.1.2019 lukien riidanalaisen ilmoituksen liitteessä toimitetun uuden eläkeoikeuden vahvistamista koskevan luonnoksen mukaisesti, ja

– valittajalle myönnettiin kyseisen ilmoituksen vastaanottamisesta laskettava 30 päivän määräaika kirjallisten huomautusten esittämiseen, ja jos kirjallisia huomautuksia ei esitetä, ilmoituksen vaikutuksia pidetään lopullisina ja ne johtavat erityisesti vuoden 2019 tammi- ja maaliskuun välisenä aikana perusteettomasti saatujen määrien takaisinperintään.

17. Valittaja lähetti sähköpostilla 22.5.2019 huomautuksensa parlamentin toimivaltaiselle yksikölle. Parlamentti vahvisti samana päivänä päivätyllä sähköpostilla vastaanottaneensa huomautukset ja ilmoitti valittajalle, että hänelle vastattaisiin hänen perustelujensa tarkastelun jälkeen.

18. Parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikkö ilmoitti 8.7.2019 päivätyllä kirjeellä eli ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen jälkeen valittajalle, että hänen huomautuksensa eivät sisältäneet seikkoja, joiden vuoksi olisi perusteltua tarkistaa parlamentin kantaa, sellaisena kuin se on esitetty riidanalaisessa ilmoituksessa, ja että eläkeoikeus ja perusteettoman edun takaisinperintää koskeva suunnitelma, sellaisina kun nämä oli laskettu uudelleen ja ilmoitettu mainitun ilmoituksen liitteessä, olivat tulleet lopullisiksi kyseisen päätöksen tiedoksiantoajankohtana.

[11] EUVL 2009, C 159, s. 1.

[12] Jäljempänä riidanalainen ilmoitus.

IV Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

19. Valittaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.6.2019 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati riidanalaisen ilmoituksen kumoamista. Parlamentti esitti 29.8.2019 erillisellä asiakirjalla kyseisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevan väitteen.

20. Valittaja toimitti 6.9.2019 kannekirjelmänsä tarkistamista koskevan kirjelmän ja 10.10.2019 huomautuksensa mainitusta tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta koskevasta väitteestä.

21. Euroopan parlamentti toimitti 9.10.2019 huomatuksensa kanteen tarkistamista koskevaan valittajan toimittamaan kirjelmään.

22. Unionin yleinen tuomioistuin jätti valittajan kanteen tutkimatta työjärjestyksensä 126 artiklan nojalla antamallaan määräyksellä, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat.

23. Riidanalaisen ilmoituksen kumoamista koskevasta vaatimuksesta unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin, että parlamentti oli esittänyt tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevan väitteen asetetussa määräajassa, koska määräaika on laskettava ottamalla huomioon pitkiin etäisyyksiin perustuva kymmenen päivän määräaika, jota sovelletaan myös silloin, kun asianomainen asiakirja on toimitettu e-Curialla. [13]

24. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi, että riidanalainen ilmoitus ei ollut valittajalle vastainen toimi. [14] Se huomautti ensin, että se seikka, että eläkkeiden uusi laskentamenetelmä oli sovellettavissa huhtikuusta 2019 lähtien, ei yksistään riittänyt osoittamaan, että parlamentti oli vahvistanut lopullisen kantansa eläkkeiden määrään, [15] minkä jälkeen se päätteli riidanalaisen ilmoituksen sanamuodosta ja valittajalle tarjotusta mahdollisuudesta huomautusten esittämiseen, josta häntä muistutettiin ilmoituksessa ja johon hän myös tarttui, [16] että parlamentin valittajalle antama vastaus on kyseisen toimielimen lopullinen päätös, jota ei siten voitu tarkastella pelkkänä riidanalaisen ilmoituksen vahvistavana toimena. [17]

25. Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, että sen arviointi riidanalaisen ilmoituksen kumoamista koskeneen vaatimuksen tutkimatta jättämisestä ei ole omiaan loukkaamaan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tai mahdollistamaan sitä, että parlamentti välttyy unionin yleisen tuomioistuimen valvonnalta. [18]

26. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi, että valittajan toimittaman kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän tutkittavaksi ottamista koskevat edellytykset selvästi puuttuivat sillä perusteella, että yksi osapuoli ei voi mukauttaa vaatimuksiaan tai kanneperusteitaan, ellei sen alkuperäistä kannetta voida ottaa tutkittavaksi kanteen nostamisen ajankohtana. [19]

[13] Ks. valituksenalaisen määräyksen 40–44 kohta.

[14] Ks. valituksenalaisen määräyksen 53 kohta.

[15] Ks. valituksenalaisen määräyksen 47 kohdan viimeinen virke.

[16] Ks. valituksenalaisen määräyksen 48 ja 49 kohta.

[17] Ks. valituksenalaisen määräyksen 52 ja 56 kohta.

[18] Ks. valituksenalaisen määräyksen 57 ja 58 kohta.

[19] Ks. valituksenalaisen määräyksen 62 ja 63 kohta.

27. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta valittajan vaatimuksen siitä, että parlamentti olisi velvoitettava maksamaan perusteettomasti pidättämänsä summat, tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen perusteella, ja tätä mainittu tuomioistuin perusteli sillä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sillä ei ole oikeutta velvoittaa unionin toimielimiä toimimaan tietyllä tavalla. [20]

V Asianosaisten vaatimukset

28. Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen määräyksen

– kumoaa vastaavasti riidanalaisen ilmoituksen ja 8.7.2019 päivätyn ilmoituksen

– taikka palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, ja

– velvoittaa parlamentin korvaamaan molemmista oikeudenkäynneistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

29. Parlamentti vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajan korvaamaan valituksen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

VI Valitus

30. Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen, jotka perustuvat järjestyksessään seuraaviin seikkoihin: parlamentin väite valittajan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta oli esitetty myöhässä; riidanalaisen ilmoituksen kannekelpoisuus sekä se, että kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetty kumoamista koskeva vaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi. Valittaja toisti lisäksi ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä perusteet.

A Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että parlamentin väite valittajan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta oli esitetty myöhässä

1. Asianosaisten lausumat

31. Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut työjärjestyksensä 60 artiklaa, 81 artiklan 1 kohtaa ja 130 artiklan 1 kohtaa sekä e-Curia-päätöksen 6 artiklaa katsoessaan, että parlamentin esittämä tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskeva väite oli jätetty sääntöjenmukaisesti erillisellä asiakirjalla 29.8.2019, vaikka määräaika oli päättynyt 25.8.2019.

[20] Ks. valituksenalaisen määräyksen 66 ja 67 kohta.

32. Valittaja vetoaa siihen, että mainitun työjärjestyksen 60 artiklassa tarkoitettua asian käsittelyssä noudatettavien määräaikojen pidentämistä sovelletaan ainoastaan tapauksissa, joissa on välttämätöntä turvautua postilähetyksiin, ja että pidennystä ei siten sovelleta, jos oikeudenkäyntiasiakirjoja jätetään ja annetaan tiedoksi paperittoman viestinnän välittömyyden takaavalla e-Curia-sovelluksella, kuten e-Curia-päätöksen johdanto-osassa täsmennetään.

33. Parlamentti katsoo yhtäältä, että valitusperuste on jätettävä osittain tutkimatta siltä osin kuin valittaja ei selvitä syitä, joiden vuoksi yleinen tuomioistuin olisi rikkonut e-Curia-päätöksen 6 artiklaa, ja toisaalta, että valitusperuste on muilta osin perusteeton sen vuoksi, että se perustuu mainitun työjärjestyksen 60 artiklan selvästi virheelliseen tulkintaan; kyseistä artiklaa sovelletaan kaikkien asiakirjojen jättämiseen e-Curialla, jota on käytettävä tähän tarkoitukseen, kuten saman työjärjestyksen 56 a artiklan 1 kohdassa todetaan.

2. Arviointi asiasta

34. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 56 a artiklassa tarkoitetun e-Curia-sovelluksen käyttö on saatettu pakolliseksi oikeudenkäyntiasiakirjojen jättämisessä ja tiedoksiantamisessa unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävissä oikeudenkäynneissä sovelluksen mahdollistamasta paperittoman viestinnän välittömyydestä koituvien etujen vuoksi, kuten täsmennetään e-Curia-päätöksen johdanto-osan 3 kappaleessa.

35. Mainitun työjärjestyksen 60 artiklassa tarkoitettua sääntöä, jonka mukaan oikeudenkäynnissä noudatettavia määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien perusteella kymmenellä päivällä, täsmentämättä mitenkään oikeudenkäyntiasiakirjojen jättämistapoja, ei sitä vastoin ole muutettu.

36. Tällaisesta määräajasta määrätään myös saman työjärjestyksen 51 artiklassa. Myös unionin tuomioistuin ottaa sen huomioon valitusten määräajan laskennassa e-Curia-sovellustakin käytettäessä. [21]

37. Ensimmäinen valitusperuste on siten mielestäni perusteeton.

B Riidanalaisen ilmoituksen kannekelpoisuuteen perustuva toinen valitusperuste

1. Asianosaisten lausumat

38. Tämän SEUT 263 artiklaan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaan ja tehokkaan oikeussuojan periaatteeseen perustuvan valitusperusteensa tueksi valittaja esittää seuraavaa:

– riidanalainen ilmoitus ei ole pelkkä valmistelutoimi, koska sillä on ollut sitovia oikeusvaikutuksia, toisin sanoen valittajan eläkkeen määrään välitön alentaminen ilman että huomautusten esittämisellä asetetussa määräajassa ilmoituksen vastaanottamisesta lukien voisi olla minkäänlaisia vaikutuksia

– parlamentti ei ollut kanteen nostamisajankohtana vielä vastannut valittajan huomautuksiin, ja valittaja oli nostanut kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa SEUT 263 artiklassa asetetussa määräajassa prekluusion välttämiseksi

[21] Ks. määräys 11.6.2020, GMPO v. komissio (C-575/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:448, 31 kohta) sekä määräys 5.5.2021, Comprojecto-Projectos ja Construções ym. v. EKP ja Banco de Portugal (C-450/20 P, ei julkaistu, EU:C:2021:356, 11 ja 12 kohta).

– väite siitä, että huomautusten esittäminen riidanalaisen ilmoituksen uudelleenkäsittelyä silmällä pitäen olisi estänyt kanteen nostamisen ilmoituksesta, on tehokkaan oikeussuojan vastaista ja antaa parlamentille mahdollisuuden välttyä kaikelta tuomioistuinvalvonnalta, kun se jättää vastaamatta huomautuksiin tai antaa sisällöltään vahvistavan vastauksen.

39. Parlamentti puolestaan esittää seuraavaa:

– eläkkeen määrän tarkistaminen oli väliaikaista, ja tarkistamista olisi saatettu muuttaa valittajan esittämien kirjallisten huomautusten perusteella

– väliaikaisuudesta ei ollut pienintäkään epäselvyyttä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 48 ja 49 kohdassa esittämien syiden perusteella, ja väliaikaisuus kävi ilmi myös valittajalle lähetetystä sähköpostiviestistä, jossa hänelle ilmoitettiin, että hänen huomautuksiinsa vastattaisiin

– parlamentti teki lopullisen päätöksen valittajan huomautukset tutkittuaan ja

– riittävä oikeussuoja olisi voitu varmistaa nostamalla kanne lopullisesta päätöksestä.

40. Parlamentti viittaa valituksenalaisen määräyksen 58 kohtaan valittajan sen perustelun osalta, jonka mukaan vaarana oli unionin yleisen tuomioistuimen parlamentin toimien osalta harjoittaman valvontavallan loukkaaminen.

2. Arviointi asiasta

41. Toisessa valitusperusteessaan valittaja lähinnä moittii unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kannalta arviointia, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki oikeusvaikutusta koskevasta perusteesta, joka avaa mahdollisuuden turvautua SEUT 263 artiklassa tarkoitettuun oikeussuojakeinoon.

42. Näin ollen on aiheellista muistuttaa, että mainitussa artiklassa tarkoitettuina ”kannekelpoisina toimina” pidetään muodostaan riippumatta kaikkia unionin toimielinten toimenpiteitä, joilla on tarkoitus olla sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajana olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi. [22]

43. Sitä vastoin SEUT 263 artiklassa määrätyn tuomioistuinten harjoittaman valvonnan ulkopuolelle jäävät kaikki toimet, joilla ei ole sitovia oikeusvaikutuksia, kuten valmistelutoimet ja pelkät täytäntöönpanotoimet, pelkät suositukset ja lausunnot sekä lähtökohtaisesti sisäiset ohjeet. [23]

[22] Ks. tuomio 25.2.2021, VodafoneZiggo Group v. komissio (C-689/19 P, EU:C:2021:142, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) sekä tuomio 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. komissio (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[23] Tuomio 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. komissio (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44. Sen määrittelemiseksi, onko riidanalaisella toimella sitovia oikeusvaikutuksia, on tarkasteltava toimen asiasisältöä ja toimen toteuttajan aikomusta [24] ja arvioitava näitä vaikutuksia objektiivisten kriteerien, kuten kyseisen toimen sisällön, valossa ja ottamalla tarvittaessa huomioon toimen toteuttamisen asiayhteys ja toimen toteuttaneen toimielimen toimivalta. [25]

45. Menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät siten lähtökohtaisesti ole toimia, joista voidaan nostaa kumoamiskanne. Tällaisista toimenpiteistä on kyse silloin, jos toimenpiteet ilmaisevat toimielimen väliaikaisen kannan. [26]

46. Menettelyn kuluessa toteutetuista toimista ei voida nostaa kannetta myöskään silloin, jos todetaan, että toimien lainvastaisuuteen voidaan vedota sellaisen kanteen tueksi, joka on nostettu siitä lopullisesta päätöksestä, jonka valmisteluvaiheen ne muodostavat. Tällaisessa tilanteessa menettelyn lopettavasta päätöksestä nostettu kanne turvaa riittävän oikeussuojan. [27]

47. Lisäksi riidanalaisesta päätöksestä voidaan nostaa kumoamiskanne ainoastaan silloin, jos – vaikka aiemman päätöksen päätösosan sanamuotoa ei olisi muutettu – kyseisen päätöksen tiettyjen perustelujen muuttamisella on muutettu päätösosaan sisältyvän päätöksen asiasisältöä siten, että tämä vaikuttaa kantajien etuihin SEUT 263 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla. Muussa tapauksessa kyseessä on vahvistava toimi, joka ei ole mainitussa artiklassa tarkoitettu kannekelpoinen toimi.

48. Nyt käsiteltävässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin pani edellä tämän ratkaisuehdotuksen 42 ja 45 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä vastaavan oikeuskäytännön [28] mukaisesti merkille riidanalaisen ilmoituksen sisällöstä johdetut seikat eli ilmaisun ”luonnos” sekä tarkennuksen siitä, että eläkeoikeuksien tarkistaminen ja vuoden 2019 tammi- ja maaliskuun välisenä aikana perusteettomasti saatujen määrien takaisinperintä tulevat lopullisiksi vasta, kun huomautusten esittämiselle asetettu 30 päivänä määräaika on päättynyt. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että se, että valittaja käytti tätä mahdollisuutta, esti uusien eläkeoikeuksien vahvistamista koskevan luonnoksen lopulliseksi tulon, ja että valittajan huomautusten jättämisen jälkeen päivätty kirje on siten parlamentin lopullinen päätös.

49. Unionin yleinen tuomioistuin totesi vielä, että mainittu kirje ei ole puhtaasti vahvistava toimi, koska riidanalainen ilmoitus ei ollut millään muotoa lopullinen ja että sillä, että ilmoituksessa ei täsmennetty parlamentin vastauksen määräaikaa, ei ole tältä osin merkitystä.

50. Valittaja ei toisessa valitusperusteessaan kiistä unionin yleisen tuomioistuimen riidanalaisen ilmoituksen sisällöstä tai sen lähettämisen asiayhteydestä tekemiä toteamuksia. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki ilmoituksen kannekelpoisuuden arvioinnissa oikeudellisen virheen väittäessään, että ilmoitus johti hänen eläkkeensä määrän välittömään alentamiseen.

[24] Ks. eräiden muotovaatimusten puuttumisesta tuomio 17.7.2008, Athinaïki Techniki v. komissio (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42–45 kohta).

[25] Ks. tuomio 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. komissio (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[26] Ks. tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio (C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[27] Ks. tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio (C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja tuomio 22.4.2021, thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. komissio (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[28] Ks. valituksenalaisen määräyksen 46 ja 47 kohta.

51. Valituksenalaisen määräyksen 5, 6 ja 47 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin totesi, että riidanalaisen ilmoituksen antajana oli parlamentti, jolla oli päätöksentekovalta, ja että parlamentin velvollisuutena on tarkistaa maksettujen eläkkeiden määrä Euroopan parlamentin jäsenten eläkkeiden määrän vahvistamista koskevan käytännön mukaisesti. Unionin yleisen tuomioistuimen tässä yhteydessä tekemien toteamusten mukaan parlamentin varainhoidon pääosaston käytäntönä oli tiedottaa valittajalle – tämä tehtiin helmikuussa 2019 – päätöksen nro 14/2018 automaattiseen sovellettavuuteen perustuvasta valittajan eläkkeen määrän tulevasta tarkistamisesta sekä ilmoittaa kaksi kuukautta myöhemmin kyseisellä ilmoituksella sen tosiasiallisesta täytäntöönpanosta sekä valittajan oikeudesta esittää huomautuksia 30 päivän kuluessa ilmoituksen lähettämisestä.

52. Edellä esitetystä voidaan siten päätellä, että parlamentti on yksiselitteisesti toteuttanut toimenpiteen, jolla on valittajan etuihin vaikuttavia ja häntä sitovia oikeusvaikutuksia.

53. Katosakseen, ettei riidanalainen ilmoitus ole päätös, unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon mahdollisuuden esittää huomautuksia kyseisestä ilmoituksesta ja totesi, että tätä mahdollisuutta oli myös käytetty, että valittajan huomautukset oli tutkittu ja että tammikuusta 2019 lähtien perusteettomasti maksettuja määriä ei ollut peritty takaisin.

54. Unionin yleinen tuomioistuin ei siten ollut ottanut huomioon seuraavia toteamuksiinsa perustuvia seikkoja:

– riidanalaisella ilmoituksella olevia valittajan etuihin vaikuttavia sitovia vaikutuksia ei lykätty siltä varalta, että valittaja esittäisi huomautuksia, ja

– varmuus siitä, ettei parlamentti voisi periaatteessa peruuttaa päätöstään, koska se liittyy välttämättä päätökseen nro 14/2018.

55. Edellä esitetystä seuraa, että näissä erityisissä olosuhteissa, jotka poikkeavat huomattavasti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 46 kohdassa mainitsemaan oikeuskäytäntöön johtaneista olosuhteista, riidanalaista ilmoitusta ei voida helmikuussa 2019 lähetetystä ilmoituksesta poiketen pitää pelkkänä valittajalle osoitettuna tiedonantokirjeenä, jonka tarkoitus oli saada tietää hänen näkemyksenä ja valaista parlamenttia mahdollisimman kattavasti ennen kuin se tekisi päätöksensä, tai toisin sanoen välttämättömänä vaiheena ennen valittajan oikeuksien rajoittamista.

56. Riidanalaista ilmoitusta voidaan näin ollen pitää alustavana tai valmistelevana kannanottona vain, jos parlamentti olisi tehnyt selväksi, että päätökseen nro 14/2018 perustuvalla päätöksellä eläkkeiden määrän alentamisesta olisi käytännön vaikutuksia vain, jos asianomainen ei esitä huomautuksia tai niiden esittämiselle asetetun tietyn määräajan päätyttyä, mitä se ei käsiteltävässä asiassa ollut tehnyt.

57. Toteamus siitä, että parlamentti ei ollut pannut täysimääräisesti täytäntöön huhtikuussa 2019 voimaan tullutta eläkkeen määrän alentamista, koska parlamentti ei ollut perinyt takaisin vuoden 2019 tammi- ja maaliskuun välisenä aikana perusteettomasti maksettuja määriä, on siten tehoton. Kyseisellä toteamuksella ei näet mitenkään voida muuttaa erääntyneen eläkkeen ja erääntyvien eläkkeiden määrän automaattiseen tarkistamiseen perustuvaa riidanalaisen ilmoituksen luonnehdintaa, koska myös perusteettoman edun takaisinperintää koskevat aineelliset edellytykset perustuvat päätöksen nro 14/2018.

58. Riidanalaisen ilmoituksen kannekelpoisuutta tukee valituksenalaisen määräyksen 52 kohdassa ilmenevä toteamus, jonka mukaan eläkkeiden määrän tarkistamista koskevan menettelyn kuluessa ei ole tehty mitään muuta päätöstä sen 30 päivän määräajan päätyttyä, joka eläkkeensaajalle annetaan huomautusten esittämiseen tai siltä varalta, että huomautukset hylätään. Jos asiaa ei käsitellä uudelleen menettelyssä, jonka päätteeksi annetaan yksityiskohtaisesti perusteltu päätös vastauksena eläkkeensaajan huomautuksiin, eläkkeen määrää muuttaneen toimen laillisuutta arvioidaan mainitun määräajan päätyttyä niiden tietojen perusteella, jotka parlamentilla oli käytössään ilmoittaessaan asiasta eläkkeensaajalle.

59. Parlamentti ei voi käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa menestyksellisesti vedota myöskään siihen, että valittajan, joka oli riidanalaisen ilmoituksen saatuaan esittänyt huomautuksia, olisi pitänyt odottaa, että parlamentti vetoaa häntä vastaan hänen eläkkeensä määrän alentamisen vahvistamiseen, jotta kyseistä vastausta hänen huomautuksiinsa voitaisiin pitää lopullisena toimena ja siten kannekelpoisena. Parlamentin esittämien tietojen mukaan oli näet hyvin epätodennäköistä, että valittajan tämänkaltainen menettely olisi tuottanut tulosta päätökseen nro 14/2018 perustuvan eläkkeiden määrän alentamista koskevan periaatteen osalta, sillä parlamentin vastausta olisi uusien seikkojen puuttuessa voitu pitää vahvistavana toimena, josta ei voida nostaa kannetta. [29]

60. Edellä esitettyä tarkastelua tukee oikeuskäytäntö, joka liittyy henkilölle vastaisen toimen määrittelyyn henkilöstöä koskevissa asioissa, joissa on riitautettu päätöksen rahamääräiset vaikutukset. Kuukausittaisesta palkkalaskelmasta voi siten ilmetä päätöksen olemassaolo. [30] Kun palkkalaskelmassa sovelletaan ensimmäisen kerran rahamääräisten oikeuksien vahvistamista koskevaa yleisesti sovellettavaa uutta toimea, kyseinen palkkalaskelma merkitsee adressaattinsa näkökulmasta väistämättä sellaisen yksittäistapausta koskevan hallinnollisen päätöksen tekemistä, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat suoraan ja välittömästi vaikuttaa asianomaisen virkamiehen etuihin. Myöhemmät palkkalaskelmat puolestaan sitä vastoin vain ilmentävät tämän yksittäistapausta koskevan alkuperäisen hallinnollisen päätöksen ajallisten vaikutusten jatkumista, ja näitä laskelmia voidaan pitää yksittäistapausta koskevina vahvistavina hallinnollisina päätöksinä. [31]

61. Muistutettakoon vielä vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan on niin, että kun kilpailun hakija vaatii valintalautakunnan tekemän päätöksen uudelleenkäsittelyä, asianomaiselle vastainen toimi on hakijan tilanteen uudelleenkäsittelyn jälkeen tehty valintalautakunnan päätös, koska udelleenkäsittelyn jälkeen tehty päätös korvaa siten valintalautakunnan alkuperäisen päätöksen. [32]

62. Koska SEUT 263 artiklassa tarkoitettu riidanalaisen ilmoituksen kannekelpoisuus seuraa mielestäni olennaisilta osin valittajalle annettujen tietojen peräkkäisyydestä sekä yleisesti sovellettavan päätöksen soveltamisesta olosuhteissa, joissa valittajan oikeussuojan toteutuminen on epävarmaa, mielestäni on aiheellista kiinnittää unionin tuomioistuimen huomio asiassa Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio 28.6.2018 annetun tuomion ulottuvuuteen. [33]

[29] Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 47 kohta.

[30] Ks. tuomio 15.6.1976, Wack v. komissio (1/76, EU:C:1976:91, 5 kohta).

[31] Ks. tuomio 12.12.2019, Tàpias v. neuvosto (T-527/16, EU:T:2019:856, 37 kohta) ja tuomio 5.12.2012, Lebedef ym. komissio (F-110/11, EU:F:2012:174, 36 ja 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[32] Ks. tuomio 5.9.2018, Villeneuve v. komissio (T-671/16, EU:T:2018:519, 24 kohta).

[33] C-635/16 P, EU:C:2018:510; jäljempänä tuomio Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio.

63. Mainittuun tuomioon johtaneeseen asiaan liittyneet olosuhteet ovat tietyiltä näkökohdiltaan rinnastettavissa niihin, joihin toinen valitusperuste perustuu. Unionin tuomioistuin näet totesi, että valittaja oli saanut sähköpostiviestin, jota hän saattoi pitää tiedoksiantona siitä, että Euroopan komissio oli hylännyt hänen ehdotuksensa,[34] ja ettei hän ollut tietoinen siitä, että komissio oli antanut lopullisen päätöksen valittajan kanteen nostamisajankohdan jälkeen. Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin, joka oli mainitun kanteen tutkimatta jättämiseksi todennut, että kanne oli nostettu sellaisesta sähköpostiviestistä, jota komissio ei ollut laatinut, ja että riidanalainen toimi oli vain väliaikainen,[35] unionin tuomioistuin puolestaan johti unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksista, että tämän olisi pitänyt asian erityisten olosuhteiden perusteella ja valittajan tehokkaan oikeussuojan varmistamiseksi katsoa, että komissiota vastaan nostetun kanteen kohteena[36] oli lopullisen päätöksen kumoaminen.

64. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis lausunut mainitussa tuomiossa riidanalaisen toimen väliaikaisuudesta vaan siitä, että kantaja ei osannut yksilöidä käydyn menettelyn valossa lopullisena toimena pidettävää komission täytäntöönpanopäätöstä, ja otti huomioon myös sen, että riidanalainen sähköposti sisälsi tietoja käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista ja että näitä keinoja käytettiin täytäntöönpanopäätöksestä tietämättä.[37] Tässä mielessä kyseinen tuomio ansaitsee erityisen huomion siltä osin kuin se ilmentää menettelyllisiä päätelmiä, jotka on tehtävä, jos toimien oikeudellisten vaikutusten luonteesta ja ulottuvuudesta on epävarmuutta niiden sanamuodon tai asiayhteyden vuoksi.[38] Ehdotankin toissijaisesti, että unionin tuomioistuin hyväksyy analogisen perustelun.

65. Päättelen kaikista edellä esitetyistä näkökohdista, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se jätti tutkimatta valittajan riidanalaisesta ilmoituksesta nostaman kumoamiskanteen sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, koska kyseinen ilmoitus ei ole kannekelpoinen toimi, josta voitaisiin nostaa SEUT 263 artiklaan perustuva kumoamiskanne.

66. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin toteaa, että toinen valitusperuste on perusteltu, ja että se näin ollen kumoaa valituksenalaisen määräyksen ilman, että on tarpeen tutkia toissijaisena esitettyä kolmatta valitusperustetta.

67. Siltä varalta, että unionin tuomioistuin kuitenkin hylkää toisen valitusperusteen, jatkan arviointiani käsittelemällä tätä viimeistä valitusperustetta.

[34] Unionin tuomioistuin on todennut tuomion Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio 66 kohdassa seuraavaa: "– – 17.7.2015 päivätyn sähköpostiviestin sanamuodosta, sellaisena kuin se on esitetty tämän tuomion 21 kohdassa, ilmenee, että [Innovoinnin ja verkkojen toimeenpanovirasto (INEA)] *ilmoitti nimenomaisesti [yhtiölle nimeltä Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] siitä, että tämän 'ehdotusta ei [ollut] hyväksytty'*. INEA tosin täsmensi, että *menettely*, jossa tehdään komission päätös hankkeiden valinnasta ja tukien myöntämisestä, *oli yhä meneillään*. Se lisäsi kuitenkin, että *'siinä epätodennäköisessä tapauksessa, että kyseisen päätöksen antaminen johtaa muutoksiin teidän ehdotuksenne osalta, teille ilmoitetaan tästä erikseen sähköpostitse'*. Spliethoff ei kuitenkaan saanut tämän jälkeen INEA:lta tai komissiolta tältä osin mitään muuta sähköpostiviestiä." Kursivointi tässä.

[35] Ks. tuomio Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio (31, 34 ja 65 kohta).

[36] Ks. tuomio Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio (71 kohta).

[37] Ks. tuomio Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio (66–70 kohta).

[38] Ks. tältä osin myös julkisasiamies Kokottin asiassa Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. komissio antama ratkaisuehdotus (C-635/16 P, EU:C:2018:28, ratkaisuehdotuksen 6 ja 7 kohta). Julkisasiamies täsmensi, että valittaja oli nostanut unionin yleisessä tuomioistuimessa toisenkin kanteen, jossa hän vaati kumoamaan komission täytäntöönpanopäätöksen ja jonka komissio väitti tulleen nostetuksi liian myöhään.

C Kolmas valitusperuste, joka perustuu kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä esitetyn, 8.7.2019 annetun ilmoituksen kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottamiseen, sekä siihen, että kyseistä kirjelmää on pidettävä kannekirjelmänä

1. Asianosaisten lausumat

68. Valittaja arvostelee toissijaisesti valituksenalaisen määräyksen 62 ja 63 kohtaa siltä osin kuin siinä jätetään tutkimatta hänen vaatimuksensa riidanalaisen ilmoituksen kumoamisesta, jonka hän esitti kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässään. Valittaja väittää, että koska hänen kanteensa täyttää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklassa asetetut edellytykset ja noudattaa asian käsiteltäväksi saattamiselle asetettuja määräaikoja, mainitun tuomioistuimen olisi oikeudellisten toimien säilyttämisen periaatteen mukaisesti pitänyt muuttaa kannetta ja pitää kirjelmää kannekirjelmänä mainitun työjärjestyksen 86 artiklaan nojalla.

69. Valittaja tarkentaa, että periaatteesta, johon hän vetoaa, säädetään Italian lainsäädännössä ja että italialaiset tuomioistuimet soveltavat sitä, ja että hän luuli voivansa hyödyntää periaatetta toimittamalla kanteen tarkistamista koskevan kirjelmänsä. Koska valittajan kanteen asiakysymys jätettiin tutkimatta, hän ei voinut turvata oikeudellista asemaansa, ja tämä merkitsi hänen puolustautumisoikeuksiansa loukkaamista.

70. Parlamentti puolestaan katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että kanteen tarkistamista koskevan kirjelmän tutkimatta jättäminen johtui riidanalaisen ilmoituksen kumoamista koskevan vaatimuksen tutkimatta jättämisestä. Parlamentti vetoaa toissijaisesti siihen, että kanne oli mahdollista nostaa ainoastaan päätöksestä, joka oli annettu parlamentin tutkittua valittajan esittämät huomautukset. Parlamentti lisää, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksessä ei ole yhtään määräystä eikä unionin oikeuteen sisälly yhtään yleistä periaatetta, joilla unionin yleinen tuomioistuin voitaisiin velvoittaa pitämään kanteen tarkistamista koskevaa kirjelmää kannekirjelmänä, ja ettei Italian lainsäädäntöön eikä Italian oikeuskäytäntöön voida tehokkaasti vedota. Parlamentti huomauttaa vielä, ettei unionin yleistä tuomioistuinta voida moittia mistään tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen loukkaamisesta, koska valittajalla oli mahdollisuus nostaa kumoamiskanne päätöksestä, jolla hylättiin hänen huomautuksensa riidanalaisesta ilmoituksesta.

2. Arviointi asiasta

71. Koska valittaja arvostelee kolmannen valitusperusteensa tueksi unionin yleisen tuomioistuimen päätöstä siltä osin kuin mainitun tuomioistuimen olisi sen mukaan pitänyt luokitella hänen vaatimuksensa uudelleen sen mukaan, miten italialainen tuomioistuin olisi voinut asian ratkaista, ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että kolmas valitusperuste on selvästi perusteeton.

72. Kanneperusteet ja oikeudelliset perustelut, jotka on esitetty riidanalaisen ilmoituksen ja 8.7.2019 päivätyn ilmoituksen kumoamista koskevassa vaatimuksessa

73. Valittaja toistaa ne kanneperusteet, joihin hän on vedonnut riidanalaisen ilmoituksen ja 8.7.2019 päivätyn ilmoituksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin ei ratkaissut asiakysymystä.

74. Parlamentti esittää, että mainitut perusteet on jätettävä tutkimatta, koska ne eivät koske valituksenalaista määräystä ja ovat tehottomia, sillä unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut kanteen asiasisällöstä.

75. Valittaja vaatii, kuten ilmenee hänen valituksessaan esittämistä vaatimuksista, että unionin tuomioistuin lausuu riidanalaisen ilmoituksen ja 8.7.2019 päivätyn ilmoituksen kumoamista koskevasta vaatimuksesta. Jos unionin tuomioistuin päätyy valituksenalaisen määräyksen kumoamiseen, on aiheellista harkita unionin tuomioistuimen mahdollisuutta ratkaista asia.

D Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne

76. Jos unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun, ensiksi mainittu tuomioistuin voi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan joko ratkaista itse asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

77. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin ei menettelyn tässä vaiheessa pysty ratkaisemaan valittajan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen asiakysymystä, koska viimeksi mainittu tuomioistuin on lausunut ainoastaan parlamentin esittämästä tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevasta väitteestä.

78. Unionin tuomioistuimella on sitä vastoin käytössään mainitun tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevan väitteen lopullisen ratkaisemisen edellyttämät tiedot.[39]

79. Ehdotan näin ollen, että unionin tuomioistuin toteaa, että tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskeva väite siitä, ettei riidanalaisesta ilmoituksesta voida nostaa kumoamiskannetta, on hylättävä.

80. Asia on näin ollen palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se tutkisi valittajan nostaman kanteen, jossa tämä vaatii riidanalaisen ilmoituksen kumoamista.

VII Oikeudenkäyntikulut

81. Asian palauttaminen unionin yleiseen tuomioistuimeen puoltaa sitä, että unionin tuomioistuimessa vireillä olevaan muutoksenhakumenettelyyn liittyvistä oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

VIII Ratkaisuehdotus

82. Ehdotan edellä esitetyn perusteella, että unionin tuomioistuin

– kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 3.7.2020 antaman määräyksen Falqui ja Poggiolini vastaan parlamentti (T-347/19 ja T-348/19, ei julkaistu, EU:T:2020:303) Danilo Poggiolinin kanteen osalta

[39] Ks. tuomio 9.7.2009, 3F v. komissio (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 98 kohta) ja tuomio 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksa v. komissio (C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, 78 kohta). Ks. lisäksi tuomio 28.2.2019, neuvosto v. Growth Energy ja Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 128 kohta).

– hylkää Euroopan parlamentin unionin yleisessä tuomioistuimessa Danilo Poggiolini kanteesta esittämän tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumista koskevan väitteen

– palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee Danilo Poggiolinin vaatimukset, joilla pyritään Euroopan parlamentin varainhoidon pääosaston alaisen, mainitun parlamentin jäsenten palkkioista ja sosiaaliturvaoikeuksista vastaavan yksikön päällikön 11.4.2019 laatiman ilmoituksen kumoamiseen ja jotka koskevat valittajan nauttiman eläkkeen määrän mukauttamista Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatin päätöksen nro 14/2018 tultua voimaan 1.1.2019, ja

– määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.